

Αυτές τις μέρες πώς είναι

δυνατόν να ασχολείσαι με άλλα, τετριμμένα και χιλιοειπωμένα, και δεν επιστρέφεις στην εκκλησιά σου, στη γειτονιά, στο χωριό σου, να ψάλλεις, να σιγοψιθυρίζεις κι εσύ τον ύμνο της γέννησης του Θεανθρώπου, να ξαναβρείς την παιδικότητά σου, το χαμένο παράδεισο της ζωής σου;

Χριστός γεννάται, δοξάσατε! Τη χαρά - το δοκιμάσαμε - δεν τη βρίσκουμε εκεί που μας καλούν οι διαφημίσεις, οι υπεραγορές, οι σειρές των ταινιών που αδιέξοδες προσπαθούν αγκομαχώντας να μας συνεπάρουν και μας βυθίζουν στον καγχασμό της αδυναμίας τους. Ξεχειλίζει από αγάπη το σύμπαν αυτές τις μέρες, γιατί ξαναβρίσκουμε τον παλιό καλό εαυτό μας, κρυμμένο στα βάθη, με τόνους τη σκουριά της καθημερινότητας, με δικαιολογίες τόμους εγκυκλοπαίδειες, με γερμένους τους ώμους από τα βάρη: η οικονομική καταστροφή, η ανέχεια, η πείνα, η ανεργία, η αδηφάγα τουρκιά, τα τρεχαντήρια της να θέλουν να μας αποκλείσουν ως Μεσολόγγι!

Αυτές τις μέρες τα παιδάκια λαχταρούν τη χαρά, την περιμένουν με την πραγματική αγάπη και ζεστασιά στην καρδιά μας, οι γονιοί περιμένουν να δώσουν ξανά τη χαρά στα παιδιά, ας την συνοδέψουν με το χέδι και το θερμό φιλί τους, τα γερόντια την ποθούν στην μοναξιά και προσφυγιά τους και τη βρίσκουν ίσως στην ολιγάρκεια και στη θύμηση των παλιών ηθών και εθίμων.

Θα μπορέσουμε ταπεινά αυτές τις μέρες να οδηγηθούμε στο σπήλαιο της καρδιάς μας σιγομουρμουρίζοντας το Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη; Θα μπορέσουμε να πούμε μια φορά από καρδιάς Δόξα τω Θεώ;

Του Στέλιου Παπαντωνίου

Πηγή: churchofcyprus.org.cy